

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ Πεσταλότσης. — Τὸ 73 βιβλίον τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, εἶνε ἀφιερωμένον εἰς τὸν βίον καὶ εἰς τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Ἐλβετοῦ παιδαγωγοῦ, τοῦ δημιουργοῦ τῆς συγχρόνου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Συγγραφεὺς αὐτοῦ εἶνε ὁ κ. Ἰ. Διαμαντόπουλος, διευθυντὴς ἐκπαιδευτηρίου ἐν Σμύρνῃ. Μετ' αὐτὸ ἐξεδόθη ἡ Γ' ὑπὸ Π. Πρωτοπαπαδάκη καὶ ἀγγέλλονται οἱ Τυφλοὶ ὑπὸ Γ. Δροσίνη μετὰ προσιταγωγικῆς διαλέξεως τοῦ Δ. Βικέλα.

Ἡμερολόγιον φιλολογικὸν καὶ κοινωνικὸν τοῦ 1906 ὑπὸ Ἀναστασίας Χατζηπαράκη, διδάκτορος τῆς φιλολογίας. Ἐν Ἀθήναις. Σελ. 272.

Εἶνε ἡμερολόγιον μᾶλλον τῆς σθεαρᾶς φιλολογίας, μὲ μεταφράσεις ἀρχαίων ποιητῶν, ἀρθρα ἐκπαιδευτικά, φιλοσοφικά διηγήματα, ὀφειλόμενα τὰ πλεῖστα εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς ἐκδότιδος.

Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ. Ἐξεδόθησαν τὰ ἐξῆς νεώτερα τεύχη: *Die sprachfrage in Griecheland von Georgios Hatzidakis*. — Στ. Ψάλτου δ. φ. Θρακικά, μελέτη περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ἰδιώματος τῆς πόλεως Σαράντα ἐκκλησιῶν, βραβευθεῖσα ἐν τῷ γλωσσικῷ διαγωνίσματι τοῦ συλλόγου «Κοραῖ». — Α. Σκαμπιτσέφσκη Ἱστορία τῆς Ρωσικῆς λογοτεχνίας κατὰ μεταφράσιν ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ὑπὸ Θεοδ. Βελιανίτου. Τόμος Α'. Σελ. 648. Τὸ ἐν τρίτον τοῦ βιβλίου περιλαμβάνει πρόλογον τοῦ μεταφραστοῦ ἱστορικὸν τῆς Ρωσικῆς λογοτεχνίας, ἥτις κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξηκονταετίαν παρήγαγε τὰ ἄριστα αὐτῆς ἔργα. — Ἀλ. Δουμά υἱοῦ Τὸ Χρῆμα, μετάφρασις Ν. Πολίτου εἰς τὴν καθημερινὴν ὁμιλίαν. Τὸ ἔργον διακρίνεται διὰ τὰς βαθείας κοινωνικὰς παρατηρήσεις τοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κομψότητα τοῦ διαλόγου.

Ἐξεδόθη εἰς τόμον ἐκ 1264 σελίδων ἡ «Κασσιανὴ» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Σαραβάνου. Ἡ ἱστορία καὶ ὁ βίος τῆς ἐμπνευσμένης μοναχῆς ἐνέπνευσαν τὸν κ. Ἀρ. Κυριακὸν νὰ γράψῃ μυθιστόρημα. τὸ ὁποῖον ἔσχε τοιαύτην ἐπιτυχίαν, ὥστε ὁ «Χρόνος», ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη, ν' ἀποκτήσῃ τὴν πρώτην κυκλοφορίαν. Τιμὴ δρ. 8.

Tracé des rues et places publiques. Note de A. Vierendeel. Bruxelles. Μετὰ τριῶν πινάκων.

Παζὸς καὶ Ἀντίπαζος. Ὁ ἐν Παζοῖς ἱατρὸς κ. Ἀναστ. Μισιάλης μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἐκ τῆς 4ης ἐκδόσεως τὴν περὶ Παζοῦ καὶ Ἀντιπάζου μονογραφίαν τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ ἀρχιδουκὸς Σαλβατώρ συγγραφείσαν, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας. Τὸ σύγγραμμα τοῦ ἀρχιδουκῆς εἶνε λεπτομερὲς μελέτη περὶ τῆς νήσου, ἣ δὲ μετάφρασις μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ γλαφυρότητος ἐφιλοτεχνήθη. Τὸ βιβλίον κοσμοῦσιν πολλοὶ εἰκόνες ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ληφθεῖσαι διὰ γραφίδος σχετικαὶ πρὸς τὸ θέμα. Ὁ συγγραφεὺς ἀρρηγίται τὴν πάλαιάν καὶ νεωτέραν ἱστορίαν τῶν Παζῶν, περιγράφων ἅμα τὸ κλίμα, τὰ ἔθιμα, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς διαφόρους τοποθεσίας τῆς νήσου.

Ὁ κ. Πολ. Δημητρακόπουλος ὁ ὁποῖος τίποτε δὲν κρύπτει εἰς τὰ ἔργα του, ἀλλ' ἂν ἐναντίας ὅλα ὅσα αἰσθάνεται τὰ γράφει, ἤρχισε νὰ γίνηται μυστικοπαθής. Μετὰ τὸ «Μυστικὸν τῆς ζωῆς» τὸ ὁποῖον ἀνέκει πλεον εἰς τὴν διεθνή νευροπαθολογίαν καὶ ψυχιατρικὴν ἐξέδωκεν καὶ τὸ «Μυστικὸν τοῦ Βοσπόρου». Τὸ μυστικὸν αὐτὸ ἔχει πλακὴν μυθιστορήματος ἐνδιαφέρουσας.

Ἡ ἀγάπη. Τριλογία ὑπὸ Χ. Χρηστοθασίλη.

Τρία ποιήματα, ὁ «Ἀντρεωμένος», ἡ «Ἀνέραςτη» καὶ ἡ «Μεγάλῃ ἰδέᾳ» ἀποτελοῦν τὸ νέον ἔργον τοῦ

κ. Χρηστοθασίλη. Τὰ τρία αὐτὰ ποιήματα εἶνε ἀληθινά, ἐκπροσωποῦντα εἰς τρεῖς ἐποχὰς τοῦς πόθους καὶ τὰ αἰσθήματα ἐθνικῆς ἐμπνεύσεως. Οἱ στίχοι τοῦ κ. Χρηστοθασίλη εἶνε ἀγνότατοι δημοτικοί, ἐνθυμίζοντες τὴν λαϊκὴν μοῦσαν τοῦ δουλεύοντος Γένους. Ἀρρενωποὶ τὴν ἐμπνευσιν, πλήρεις ἔρωτος ὑγιούς καὶ αἰσθήματος ἀχραινεσάτου πρὸς τὰ ἐθνικά ἰδεώδη εἶνε οἱ μόνοι οἵτινες δύνανται εἰς τὸν σημερινὸν κοινωνικὸν ἐκφυλισμὸν καὶ φιλολογικὸν ὑστερισμὸν νὰ δονήσουν τὰς κοιμωμένας ψυχὰς καὶ νὰ δώσουν τὸν τόνον τῷ σθένους, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκη τὸ ἔθνος. Κατόπιν τῶν ποιητικῶν, τῶν δὴθεν δημοτικῶν, συμβολικοψυχαρακῶν κατασκευασμάτων, ἡ Ἀγάπη ἔρχεται νὰ ὑποδείξῃ ποία ἡ ἀληθὴς ποίησις, ἡ ἀξία καὶ τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Πατρίδος.

Ἡμερολόγιον τοῦ Αἰγαίου 1906. Ἐν Σάμῳ ὑπὸ Ἑλ. Σβορώνου καὶ Θ. Μάλη Σελ. 378. Τὸ μόνον Σαμιακὸν ἡμερολόγιον. Τὰ περιεχόμενά του, ὀφειλόμενα εἰς λογίους καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖ καίεν τῶν ἐν Ἀθήναις, ἔχουσι πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον. Μελέται ἀρχαιολογικαὶ καὶ πολιτικαὶ, διηγήματα, ποιήσεις, βιογραφία κοσμοῦ, τὰς λίαν φιλοκάλους σελίδας τοῦ ἡμερολογίου.

©©©©©

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Ζωγράφος. — Ἡ ἀνακάλυψις ὑπῆρξε τυχαία. Εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ἐδῶ Πτωχοκομείου, κατέκειτο ἀπὸ ἐτῶν παραπεταμένος εἰς πίναξ, ὠφρον Ἀγγλίδος. Καὶ ὅμως ὁ πίναξ αὐτός, καθὰ λέγεται, εἶνε ἔργον τοῦ Σνάυδερς, μεγάλου τῆς Ἀναγεννήσεως ζωγράφου καὶ βοηθοῦ τοῦ Ρούδενς. Ἡ Βασίλισσα διέταξε τὴν μεταφορὰν τῆς εἰκόνος εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον.

Ἐρωτῶντι. — Ὁ νέος Ἀκαδημαϊκὸς Στ. Λαμπὺ ὅστις ἔκαμε τὰ ἀρχαιολογικά λάθη εἰς τὸν λόγον του, διεδέχθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν ζωγράφον Γκυγιώμ. Ἡ περικοπὴ τῆς ὁμιλίας του ἦτι προσέκαλε τὴν ἀκίμητον ἐπιστολὴν τοῦ Φειδίου ἔχει ἀκριβῶς ὡς ἐξῆς: «Ἡ Φρόνη ἐξῆλθε καὶ ἐβασίλευε καὶ ἐπὶ τοῦ Φειδίου ἀκόμη, ὅταν ὁ Φειδίας ἐπλάττε τὰ ἔργα του. Ὁ Φειδίας ἀνῆγειρε τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον ἐδέσποζε τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἦτο ἡ Φρόνη, ἦτο ἡ Ἀθηνᾶ...» Εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας γραμμάς ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς διέπραξε δύο χονδροειδεῖς λάθη ἱστορικά.

Ὁ Μπαρρὲς διεδέχθη τὸν Ἑρσδιὰ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

Ἀναγνώστη. — Οἱ κριτικοὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων παρ' ἡμῖν εἶνε συνήθως τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. Θέλουν νὰ φανοῦν ὅτι κατὰ νοιῶθουν καὶ αὐτοὶ, καὶ γράφουν, γράφουν, γράφουν. . . Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐπῆγε μὴ φορὰ εἰς μίαν ἰδιωτικὴν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν καὶ ἡρώτησε τὸν καλλιτέχνην ποῖον ἀπὸ τὰ ἔργα του ἦτο τὸ καλλίτερον. Ὁ καλλιτέχνης ἐδείξε κατὰ τύχην ἓνα ποῦ ἦτο ἐμπρὸς τοῦ Φαντασθῆτε τὰ γέλοια τοῦ καλλιτέχνου ὅταν ἐδιάβασε ἄρθρον τοῦ κριτικοῦ διὰ τὸ ἔργον ἐκεῖνο. Ἐνὰ λουλοῦδι, ἓνα κυπαρίσσι ἢ μὴ τριανταφυλλιά, ἐνῶ ἄλλοι πίνακες πραγματικῆς ἀξίας, οὐδὲ μνείας κ' ἦν ἤξιοι οὐτοί! Ὑπάρχει δὲ συνήθεια εἰς τοὺς τοιοῦτους εἰδους κριτικούς νὰ εἶνε δύσκολοι καὶ νὰ κατακρίνουν πάντοτε, διὰ νὰ ἀποκτοῦν φήμην αὐστηροῦ. Μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, τὰ σφάλματα δὲν εἶνε ἱκανοὶ ν' ἀνεύρουν καὶ ἐπαινούν, διὰ πῶς εἶνε ἀξιοκατάκριτον καὶ κατακρίνουν ὅτι καλὸν ἔχει εἰς πίναξ. Σὰς λέγουν αἰφνης ὅτι τὸ χρῶμα ἐνὸς πίνακος εἶνε σὰν πηλὸς ἢ σὰν γαιοῦρτι καὶ ὅτι μερικὰ . . . πλαίσια εἶνε πολὺ ὠραία, ὅτι εἰς ἄλλην ἐκθεσιν ἐξετέθησαν τὰ ταῦτα ἔργα καὶ ἡ κοῦδέντα (=κριτικὴ) γεμίζει στήλας καὶ ἀπὸ σοφίαν τὰς κεφαλὰς τῶν ἀπλοϊκῶν.